KOPIE

Vonnisnummer / Griffienummer
/ 1126
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak **10 mei 2023**
Naam van de beklaagde(n) **T.A. e.a.**
Systeemnummer parket **22CO15291** Rolnummer **22B001576** Notitienummer parket **BG37.F1.504812/2022**

rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Kamer B.17

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie en

BURGERLIJKE PARTIJEN:

1. **Payoke VZW**
met maatschappelijke zetel gevestigd te (...)

met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 25 januari 2023, gericht tegen de beklaagden;

eerste burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester B.S., advocaat te (...)

2. **L**.R.
geboren te (...) (Roemenië) op (...)
van Roemeense nationaliteit
zonder gekende woon- of verblijfplaats
woonstkiezende bij haar raadsman te (...);

met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 25 januari 2023, gericht tegen de beklaagden;

tweede burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester B.S., advocaat te (...)

tegen:

BEKLAAGDEN:

1403 1. **T.A.**, RRN (...)
geboren te (...) (Roemenië) op (...)
van Roemeense nationaliteit
ingeschreven te (...)
Apfis: (...)
Terzake aangehouden en opgesloten in het penitentiair complex te Brugge

eerste beklaagde, bijgestaan door meester M.F., advocaat te (...).
thans gebruik makende van de juridische tweedelijnsbijstand

1404 2. **T.E.**, RRN (...)
geboren te (...) (Roemenië) op (...)
Naamswijziging P.E. geboren op (...)
niet ingeschreven
Apfis: (...)
van Roemeense nationaliteit
Naamswijziging P.E. geboren op (...)
Terzake aangehouden en opgesloten in het penitentiair complex Brugge

tweede beklaagde, bijgestaan door meester M.F., advocaat te (...), loco meester **L**.A., advocaat te (...).
thans gebruik makende van de juridische tweedelijnsbijstand

1405 3. **D.R.**, RRN (...)
geboren te (...) (Roemenië) op (...)
van Roemeense nationaliteit
ingeschreven te (...)

derde beklaagde, bijgestaan door meester E.E., advocaat te (...), loco meester V.K., advocaat te (...).

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A
Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was,
(art. 433quinquies §§ 1, 1°, 2 en 4 en 433novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,
(art. 433septies lid 1, 2° en 2 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang,
(art. 433septies lid 1, 3° en 2 Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,
(art. 433septies lid 1, 6° en 2 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet,
(art. 433septies lid 1, 7° en 2 Sw)

1 te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 27 januari 2022 tot en met 12 mei 2022
door T.A., **T.E.**, **D.R.**,
ten nadele van **L.R.**, geboren te (...) op (...),

2 te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 26 januari 2022 tot en met 5 april 2022
door **T.A.**, **T.E.**, **D.R.**,
ten nadele van **G.G.**, geboren te (...) op (...).

B
Onverminderd de toepassing van artikel 433quinquies van het Strafwetboek, tegenover een meerderjarig persoon, hetzij de prostitutie te hebben georganiseerd, buiten de gevallen die de wet bepaalt, met als doel het bekomen van een voordeel, hetzij prostitutie te hebben bevorderd, ertoe te hebben aangezet, te hebben aangemoedigd of te hebben vergemakkelijkt met als doel het,

rechtstreeks of onrechtstreeks, bekomen van een abnormaal economisch voordeel of elk ander abnormaal voordeel, hetzij maatregelen te hebben genomen om het verlaten van de prostitutie te verhinderen of te bemoeilijken,
(art. 433quater/1, 433quater/6 lid 1 en 3 en 433quater/8 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd tegen een kwetsbare meerderjarige ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, een zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid,
(art. 433quater/4 Sw)

1 te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 27 januari 2022 tot en met 12 mei 2022
door T.A., T.E., D.R.,
ten nadele van L.R., geboren te (...) op (...);

2 te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 26 januari 2022 tot en met 5 april 2022
door **T.A., T.E., D.R.**,
ten nadele van **G.G.**, geboren te (...) op (...).

De feiten onder tenlastelegging B gepleegd voor 1 juni 2022 strafbaar zijnde ingevolge artikelen 66 en 380 §1, 4e en §3, 2e Sw., op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.

Bijzondere verbeurdverklaring

T.A. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42 en 43 van het Strafwetboek en artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een (...) met nummerplaat (...), voorwerp dat gediend heeft of bestemd was tot het plegen van de hierboven weerhouden misdrijven.

T.E. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42 en 43 van het Strafwetboek en artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een (...) met nummerplaat (...), voorwerp dat gediend heeft of bestemd was tot het plegen van de hierboven weerhouden misdrijven.

(cfr. map 12 stuk 4 en 5)

T.A. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 59.000 euro, wat kan aangerekend worden op de in beslag genomen 2.175 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de hierboven vermelde tenlasteleggingen zijn verkregen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen.

*(Opbrengsten **L.R.** volgens haar verklaring: 7.000 euro per week x 15 weken = 105.000 euro;
Opbrengsten **G.G.** volgens haar verklaring: 13.000 euro;*

*Aandeel **T.A.**: 3/6 van 118.000 = 59.000 euro.)*

T.E. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 39.333 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de hierboven vermelde tenlasteleggingen zijn verkregen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen.

*(Aandeel **T.E.**: 2/6 van 118.000 = 39.333 euro.)*

D.R. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 19.667 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de hierboven vermelde tenlasteleggingen zijn verkregen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen.

*(Aandeel **D.R.**: 1/6 van 118.000 = 19.667 euro.)*

PROCEDURE

Gezien de beschikking van de raadkamer van deze afdeling van de rechtbank van 3 januari 2023, waarbij de inverdenkinggestelden naar de correctionele rechtbank werden verwezen voor de hoger omschreven tenlasteleggingen bij aanneming van verzachtende omstandigheden.

Gezien het arrest van het hof van beroep te Gent, Kamer van Inbeschuldigingstelling, van 20 december 2022 waarbij werd gesteld dat de bijzondere opsporingsmethode observatie regelmatig werd gemachtigd doch niet werd uitgevoerd.

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vorderingen van de burgerlijke partijen.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagden in hun antwoorden en verdediging, daartoe bijgestaan door hun respectievelijke raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De beklaagden drukten zich uit in de Roemeense taal en werd bijgestaan door een door de rechtbank aangestelde en beëdigde tolk.

VOORAFGAAND

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding dient te worden verbeterd als volgt:

"T.A. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42 en 43 van het Strafwetboek en artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurd-verklaring van een (...) met nummerplaat (...), voorwerp dat gediend heeft of bestemd was tot het plegen van de hierboven weerhouden misdrijven.

T.E. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42 en 43 van het Strafwet-boek en artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een (...) met nummerplaat (...), voorwerp dat gediend heeft of bestemd was tot het plegen van de hierboven weerhouden misdrijven.

(cfr. map 12 stuk 4 en 5)"

dient te zijn:

"T.A. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42 en 43 van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een (...) met nummerplaat (...), voorwerp dat gediend heeft of bestemd was tot het plegen van de hierboven weerhouden misdrij-ven.

T.E. wordt tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42 en 43 van het Strafwet-boek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een (...) met nummerplaat (...), voorwerp dat gediend heeft of bestemd was tot het plegen van de hierboven weerhouden misdrij-ven.

(cfr. map 12 stuk 4 en 5)" .

OP STRAFGEBIED

1. Feitenrelaas

Het dossier neemt een aanvang met de volgende informatie die de politie verkrijgt van de Roemeense politie op 11 april 2022:

"Op 09.03.2022 werd de politie van Galati op de hoogte gebracht van de verdwijning van de genoemde P.A. tijdens een feest georganiseerd in het dorp Plevna, gemeente Rediu, departement Galati – er zijn vermoedens dat ze naar het buitenland vervoerd was om daar als prostituee te werken.

Op 29.03.2022 keerde P.A. terug naar haar thuisadres en na haar verhoor door de strafrechtelijke onderzoeksinstanties werd het volgende vastgesteld:
Op 08.03.2022 werd P.A. gecontacteerd door de naam T.A., die haar vroeg om hem en zijn stiefbroer M.J. in België, Brugge, te vergezellen onder het voorwendsel van het vervoeren van een pakket. Aan de grens nam T.A. haar identiteitskaart en gsm af, waarna ze haar naar de stad Brugge vervoerde bij de accommodatie (...).

Na aankomst in de wooneenheid, werd P.A. overgenomen door T.E. en G.G., T.A. en M.J. hebben België verlaten.

T.E. en G.G. vertelden P.A. dat de reden waarom T.A. haar naar die plaats had gebracht, was om prostitutie te beoefenen. P.A. verbleef ongeveer 2 weken in dit pension, gedurende welke tijd ze erachter kwam dat T.E. en G.G. in de prostitutie werken met een ander meisje uit Galati die haarzelf voorstelde als R. (een persoon die tot nu toe kon niet geïdentificeerd worden, maar haar foto's werden gevonden op de website www.redlights.be en we voegen ze hieronder bij).

P.A. werd door T.A. met geweld bedreigd om in de prostitutie te gaan werken via verschillende telefoongesprekken, maar ze weigerde en slaagde erin met de hulp van een andere persoon naar de Roemeense ambassade te gaan waar ze een nieuwe identiteitsakte ontving waarmee zij terugkeerde naar het land."

De politie ontvangt de link van de bewuste redlightsadvertentie en stelt vast dat er geadverteerd wordt met het Belgisch oproepnummer (...) De advertentie werd geplaatst op 11 april 2022 om 17.28 uur. Het oproepnummer (...) is gelinkt aan twee andere accounts, geïdentificeerd aan de hand van de foto's en een Belgische EU-kaart als tweede beklaagde. Via de website www.redlights.be treft de politie nog een advertentie aan van tweede beklaagde, waar het nummer (...) gelinkt is aan de advertentie.

Het account met foto's van L.R. op redlights is gelinkt aan het e-mailadres (...).

Op 17 mei 2022 contacteert een zekere P. de website redlights met de vraag om twee advertenties betreffende "L.R. in Brugge (anal anal no condom)" offline te halen.

De politie slaagt erin om via P. L.R., die ondertussen het (...) Hotel kon ontvluchten, te contacteren en zij wordt verhoord op 18 mei 2022. L.R. spreekt geen Nederlands, noch Engels.

L.R. verklaart dat zij in de handen gevallen is van een man die haar verplichtte om seksuele betrekkingen te hebben zonder voorbehoedsmiddelen waardoor zij thans besmet is met een SOA. Zij verbleef in een hotelkamer in Brugge en werd er onder controle gehouden door een neef en zijn nicht. Zij verklaart 7000 à 8000 per week verdiend te hebben, maar al het geld en haar documenten, waaronder haar geboorteakte, identiteitsdocumenten van Roemenië en Italië, werden ingehouden. Zij verklaart naar België gekomen te zijn op 27 januari 2022 met een minibus die ook instaat om het geld wekelijks naar Roemenië te versturen. Zij heeft niet moeten betalen voor deze reis, T.A. betaalde 150 euro.

T.A. beloofde L.R. dat zij als poetsvrouw zou werken samen met zijn nicht. Eens zij in de hotelkamer was, bleek dat ze zich moest prostitueren en heeft hij haar geslagen. Ze had blauwe plekken op haar armen en benen en weigerde om sekswerk te doen. Zij mocht de kamer niet verlaten en kon geen dokter consulteren. Zij verklaart niet naar de winkel te mogen gaan om eten. Als zij een klant ontving, bleef zijn nicht in de auto wachten tot de klant naar buiten ging. T.E., later geïdentificeerd als tweede beklaagde, kocht haar een telefoon met een Belgische simkaart die zij mocht bijhouden wanneer zij een klant had. Nadat ze de klant afgewerkt had, moest ze de telefoon gebruiken om Eva te verwittigen en werd de telefoon terug afgenomen door Eva. In Roemenië had zij een telefoon maar eerste beklaagde had deze afgenomen en haar gezegd dat ze een nieuwe telefoon zou krijgen in België.

L. R. verklaart dat zij non stop moest werken van 6 uur 's morgens tot middernacht of een uur ,nachts.
s Er waren dagen waarbij zij 25 of 30 klanten had. Het hotel werd betaald door T.A..
Op de 26e van de maand moest het hotel betaald worden. Het bedrag was 1.250 euro per maand. L.R. verbleef in kamer 22.

De advertenties op redlights werden geregeld door eerste en tweede beklaagde. Ze hadden dit op hun gsm staan. L.R. verklaart geen toegang te hebben om iets te doen, enkel kijken op de website. Tweede beklaagde beantwoordde de oproepen via whatsapp of sms in het Engels omdat het Engels van L.R. onvoldoende was. De geadverteerde prijzen werden bepaald door eerste beklaagde. De foto's op de website werden getrokken door tweede beklaagde. Tweede beklaagde maakte het profiel aan en heeft dat naar de gsm van eerste beklaagde gestuurd zodat hij dit kon controleren.

Eerste beklaagde zei haar dat ze alles moest doen wat de klant vroeg. Als hij opmerkingen zou krijgen van de klant, zou hij haar slaan. Tweede beklaagde bevroeg de klanten of alles goed verlopen was. L.R. kon geen klanten weigeren.

L.R. diende ook escortewerk te verrichten. Tweede beklaagde, voerde haar met een (...).

Eerste beklaagde sloeg L.R. met een riem op de rechterpols anderhalve maand voor het verhoor. L.R. verklaart dat eerste beklaagde haar in totaal zes keer geslagen heeft.

L.R. verklaart dat zij voordien nooit eerder seksuele diensten aanbod. Het is allemaal in België begonnen en zij werd gedwongen. Zij leerde eerste beklaagde kennen via facebook in Roemenië. Hij stelde voor om elkaar te ontmoeten. Ze werd verliefd op hem en zij woonde twee weken bij hem. Hij stelde voor om naar België te komen.

L.R. verklaart verder dat "E." zich ook prostitueerde. Zij had evenwel niet veel klanten want zij gebruikte voorbehoedsmiddelen.

P. was een klant en hielp haar ontsnappen.

Op 3 juni 2022 wordt L.R. nogmaals verhoord. Zij verklaart dat er valse facebookprofielen worden aangemaakt waarvan zij screenshots nam. Op de valse facebookprofielen werden foto's geplaatst die eerder op redlights stonden. Die foto's zouden naar de vader van L.R. verstuurd geweest zijn waardoor haar vader geen contact meer wenst.

Na de berichten van eerste beklaagde kreeg zij berichten van tweede beklaagde dat zij naar haar moest gaan in het (...) Hotel, zij zou daar haar documenten teruggeven. Zij verklaart dat eerste beklaagde haar voortdurend uitvraagt over waar zij is en dat als zij niet terugkeert, hij haar van kant zal maken.

L.R. verklaart dat derde beklaagde de neef is van eerste en tweede beklaagde. Hij kwam volgens L.R. 's avonds het geld ophalen en bewaarde het bij hem thuis omdat er in het hotel dikwijls politiecontrole was. Elke zaterdagmorgen gaf hij het geld mee richting Roemenië met een minibus. L.R. verklaart dat derde beklaagde naar het hotel kwam met een (...).

Op 12 augustus 2022 wordt G.G. verhoord. Zij verklaart op 26 januari 2022 toegekomen te zijn in België. Eerste beklaagde is van België naar Roemenië gegaan om te praten met haar over het werk dat zij zou doen en hoeveel zij zou verdienen. G.G. ging akkoord met een verdeling van 50/50. Zij brachten haar naar België en beschouwden dit als een gunst die betaald moest worden.

G.G. is naar België gekomen met de hulp van tweede beklaagde die haar gezegd had dat ze als poetsvrouw werkte. Toen ze in België toekwam, vertelde tweede beklaagde wat ze eigenlijk doet. De afspraak was elk de helft van het geld en dat geld bleef bij tweede beklaagde in de auto. Het geld werd naar Roemenië gestuurd en er was afgesproken dat als ze naar Roemenië ging, zij het geld zou krijgen. Eerste beklaagde kwam iedere vrijdag het geld halen. Hij nam zowel het geld van haar als van L.R. verdiende meer, ze verdiende iets van 8000 à 9000 euro per week.

Tweede beklaagde had op haar gsm zowel het paswoord van de website redlights van G.G. als van L.R. en P.A..

G.G. verklaart dat L.R. slagen kreeg van eerste beklaagde. Ze had soms een blauw oog en bulten op haar hoofd.

G.G. leerde een Roemeense man kennen, C.. Op 5 april is G.G. bij C. gebleven. Tweede beklaagde had haar naar Roeselare gebracht en beval haar om naar buiten te komen omdat ze anders het huis en de auto van C. zou beschadigen. Uiteindelijk beschadigde tweede beklaagde de auto van C. en is ze beginnen gooien met zaken en schoppen tegen de deur. Uiteindelijk belde tweede beklaagde de politie en deelde ze mee dat G.G. gegijzeld werd door C.. De politie kwam tussen en tweede beklaagde verliet de plaats.

G.G. verklaart dat eerste beklaagde de identiteitskaarten van de meisjes aan tweede beklaagde gaf die deze verstopte in haar auto onder de achterbank. Het geld werd weggestoken in de middenconsole. Zij verklaart verder dat zij zelf beter werd behandeld dan de andere meisjes omdat tweede beklaagde meter is van haar oudste zoon. De andere meisjes werden als vuil behandeld.

G.G. verklaart dat ze meer dan 13.000 euro verdiende in een periode van twee maanden. Zij verklaart dat zij akkoord was om 3.000 euro uit te lenen aan eerste beklaagde, maar zij zag dat geld niet terug. Zij verklaart dat tweede beklaagde de advertenties plaatste, maar zij kon wel zelf kiezen wie ze afhandelde en wie ze weigerde. Het was tweede beklaagde die de prijzen bepaalde. De seks moest onveilig gebeuren want anders hadden ze geen klanten. Haar identiteitsdocumenten lagen bij tweede beklaagde.

2. De tenlasteleggingen

2.1 Tenlasteleggingen A.1 en A.2

Eerste, tweede en derde beklaagde worden onder de tenlasteleggingen A.1 en A.2 vervolgd wegens mensenhandel met verzwarende omstandigheden.

Het misdrijf mensenhandel bestaat in de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van controle over hem met het oog op een van de doelstellingen opgesomd in artikel 433*quinquies* Strafwetboek.

Het materieel element van het misdrijf is de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van controle over hem.

Het moreel element is dat de gedraging een van de doelstellingen van uitbuiting zoals limitatief opgesomd in artikel 433*quinquies* Strafwetboek moet nastreven: de seksuele uitbuiting, de uitbuiting van bedelarij, het verrichten van werk of het verlenen van diensten in omstandigheden die strijdig zijn met de menselijke waardigheid, het wegnemen of laten wegnemen van organen of menselijk lichaamsmateriaal, het doen plegen van een misdaad of een wanbedrijf.

In casu wordt de seksuele uitbuiting geviseerd.

Artikel 433*quinquies* § 1 lid 2 Strafwetboek voorziet dat de toestemming van de persoon met deze voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang is. De toestemming van het slachtoffer kan het misdrijf dus niet verhinderen.
De verzwarende omstandigheden voorzien in de dagvaarding zijn (1) wanneer de feiten worden gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand van het slachtoffer zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken (artikel 433*septies* lid 1, 2° Strafwetboek); (2) wanneer de feiten gepleegd worden door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang

(artikel 433*septies* lid 1, 3° Strafwetboek); (3) wanneer van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt (artikel 433*septies* lid 1, 6° Strafwetboek) en (4) wanneer het misdrijf gepleegd wordt als daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet (artikel 433*septies* lid 1, 7° Strafwetboek).

2.1.1 Ten aanzien van de eerste beklaagde, T.A.

De feiten onder de tenlasteleggingen A.1 en A.2 komen gelet op de stukken van het strafdossier naar genoegen van recht bewezen voor in hoofde van de eerste beklaagde.

Er kan daar bij verwezen worden naar:

- de geloofwaardige verklaringen van L.R. en G.G. al dan niet in combinatie met de hierna beschreven elementen waaruit onder andere blijkt dat eerste beklaagde L.R. en G.G. naar België bracht onder het mom van een job als poetsvrouw en dit met als doel de seksuele uitbuiting van L.R. en G.G.;
- de vaststelling dat het nummer (...), toebehorend aan eerste beklaagde, wordt gecapteerd op de Belgische zendmast op 27 januari 2022 om 8.10 uur op de E314 in Maasmechelen. In de periode van 22 januari 2022 tot en met 26 januari 2022 werd dit nummer niet gecapteerd op de Belgische zendmasten. Deze vaststellingen stemmen overeen met de verklaring van L.R. dat zij op 27 januari 2022 met eerste beklaagde is toegekomen in België (zie proces-verbaal 506435/2022);
- dat eerste beklaagde controle had over L.R. en G.G. blijkt onder andere uit het gegeven dat beiden verklaren dat hun identiteitsdocumenten door eerste beklaagde werden afgenomen. Hoewel eerste beklaagde dit betwist en zegt dat het een normaal gegeven is dat hij als chauffeur de identiteitsdocumenten bij zich heeft aan een grensovergang, stelt de rechtbank vast in een messengergesprek op 1 juni 2022 dat uit de vertaling blijkt dat eerste beklaagde het identiteitsdocument van L.R. wenst terug te brengen. L.R. deelt mee dat ze niet kan komen maar dat ze wel een foto wil zien. Eerste beklaagde stuurt daarop een foto door van de Roemeense identiteitskaart van L.R.;
- de uitlezing van de iPhone van tweede beklaagde waarbij whatsappgesprekken tussen tweede en eerste beklaagde onder andere als volgt vertaald konden worden: er wordt gesproken over het plaatsen en herplaatsen van advertenties, eerste beklaagde geeft de opdracht aan tweede beklaagde om lingerie te halen en om foto's te nemen van L.R., er wordt gecommuniceerd over bedragen, er wordt gesproken over "G." (G.G.) die niemand gehad heeft als klant. Hij wou enkel praten en daarom heeft hij niet betaald. De klant moest 20 euro betalen waarbij eerste beklaagde reageert dat hij dit probleem gaat oplossen en dat dit niet meer mag gebeuren. Er zijn communicaties tussen eerste en tweede beklaagde nadat L.R. verdwenen was, waaruit blijkt dat zij proberen na te gaan waar L.R. zich bevindt. Op 26 mei 2020 communiceert eerste beklaagde letterlijk dat hij tweede beklaagde gespaard heeft om niet te hoeven werken wanneer er andere meisjes waren (zie navolgend proces-verbaal 508985/2022).

2.1.2 Ten aanzien van de tweede beklaagde, T.E.

De feiten onder de tenlasteleggingen A.1 en A.2 komen gelet op de stukken van het strafdossier naar genoegen van recht bewezen voor in hoofde van de tweede beklaagde.

Er kan daar bij verwezen worden naar:

- de geloofwaardige verklaringen van L.R. en G.G. al dan niet in combinatie met de hierna beschreven elementen waaruit onder andere blijkt dat tweede beklaagde instond voor de opvang van L.R. en G.G. en de controle over hen had en dit met als doel de seksuele uitbuiting van L.R. en G.G.;

- de uitlezing van de iPhone van tweede beklaagde waarbij whatsappgesprekken tussen tweede beklaagde en "B.G.", zijnde G.G., onder andere als volgt vertaald konden worden: tweede beklaagde blijkt het geld in ontvangst te nemen en te beheren dat "B.G." verdient, er worden tijdstippen en bedragen doorgegeven aan tweede beklaagde inzake de prostitutie, tweede beklaagde is chauffeur voor escorteopdrachten, tweede beklaagde staat in voor het vernieuwen van de advertenties. Tweede beklaagde houdt de boekhouding bij van hoeveel G.G. verdiende, wat op datum van 11 maart al 3.320 euro zou zijn. Op 24 maart 2022 moet het verdiende geld naar de auto gebracht worden die op de parking staat. G.G. is naar daar gegaan om geld te verdienen en niet om te praten (zie navolgend proces-verbaal 509273/2022).

2.1.3 De verzwarende omstandigheden

De omstandigheid dat het misdrijf mensenhandel telkens werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de Roemeense dames zich bevonden, is aangetoond op grond van de dossiergegevens. G.G. verklaart aan de politie dat zij in een financieel precaire toestand leefde in Roemenië en vanuit die toestand - nadat ze op de hoogte was van de werkelijke inhoud van de job - dan maar aanvaard heeft dat ze zich zou prostitueren.

De rechtbank stelt vast dat L.R. zich naar België verplaatste om te gaan kuisen en zo een betere financiële toekomst wou bekomen. Bovendien sprak L.R. geen woord Nederlands of Engels en bevond ze zich in een land dat ze niet kende en zonder in het bezit te zijn van haar identiteitsdocumenten. Dit bracht met zich mee dat zij in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken.

De omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof staat eveneens vast op basis van de gegevens van het strafdossier. De prostitutie werd georganiseerd in het kader van een in de tijd durende vereniging van minstens twee personen met het oogmerk uit de prostitutieactiviteit vermogensvoordelen te halen.

De omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, zoals de burgerlijke partijen in conclusies aanhalen, is niet aangetoond.

De rechtbank stelt vast dat de eerste en de tweede beklaagde zich met betrekking tot meerdere slachtoffers op een gelijkaardige werkwijze schuldig maken waardoor de verzwarende omstandigheid van de gewoonte bewezen is. Het basismisdrijf is geen gewoontemisdrijf, een loutere herhaling van hetzelfde misdrijf volstaat.

De rechtbank stelt vast dat er ten aanzien van G.G. sprake is van een list opgezet door eerste en tweede beklaagde. Zij werd naar België gebracht om als kuisvrouw te werken. Verder is er ook sprake van morele dwang.

Ten aanzien van L.R. is er naast de list om als kuisvrouw te werken in België ook sprake van fysiek geweld, de verklaringen van L.R. worden bevestigd door de vaststelling van de politie na haar verhoor op 18 mei 2022 dat de rechterpols van L.R. dikker staat dan de linkerpols en de verklaring van G.G.. Daarnaast werd door eerste en tweede beklaagde bepaald op welke wijze L.R. de klanten moest bedienen, met inbegrip van onveilige seksuele contacten.

2.1.4 Ten aanzien van de derde beklaagde, D.R.

Derde beklaagde betwist deze tenlastelegging. Er dient te worden afgewogen of de voorhanden zijnde gegevens een voldoende redelijk verantwoorde zekerheid geven dat derde beklaagde de feiten heeft gepleegd (materieel element) en er schuldig aan is (moreel element), dan wel of er sprake is van gerede twijfel, zodat derde beklaagde dient te worden vrijgesproken.

Voor wat betreft het misdrijf mensenhandel moet bewezen worden dat derde beklaagde een van de volgende handelingen gesteld heeft: de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van controle over hem.

Uit het strafdossier blijkt weliswaar dat derde beklaagde minstens de gelden ging ophalen op de momenten waarop eerste en tweede beklaagde in Roemenië verbleven en op de hoogte was van de prostitutie-activiteiten, maar er kan niet met afdoende zekerheid gesteld worden dat derde beklaagde instond voor de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting of opvang, het nemen of de overdracht van controle over L.R. en G.G..

De feiten onder de tenlasteleggingen A.1 en A.2 komen zodoende niet afdoende bewezen voor in hoofde van de derde beklaagde, hij dient uit dien hoofde te worden vrijgesproken zonder kosten.

2.2 Tenlasteleggingen B.1 en B.2

Sinds 1 juni 2022 is de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht (*BS* 30 maart 2022, err. *BS* 10 mei 2022) in werking getreden.

Als de wet tussen het tijdstip van de ten laste gelegde feiten en de dag van de uitspraak gewijzigd is, blijven de ten laste gelegde feiten steeds omschreven volgens de strafwet die van toepassing was op het tijdstip van de feiten. Een herkwalificatie van de feiten is dan niet aan de orde. De rechter moet in dat geval wel nagaan of de ten laste gelegde feiten ononderbroken strafbaar zijn gebleven. Bovendien moet de rechter als de straf, ten tijde van zijn beslissing bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, overeenkomstig artikel 2, tweede lid Strafwetboek, de minst zware straf toepassen.

De feiten omschreven onder tenlasteleggingen B.1 en B.2 zijn strafbaar gebleven. Vermits de straffen bepaald in de oude en nieuwe bepalingen *in concreto* dezelfde zijn, is er geen temporeel wetsconflict in de zin van artikel 2 lid 2 Strafwetboek.

Eerste, tweede en derde beklaagde worden onder de tenlasteleggingen B.1 en B.2 vervolgd wegens de exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand van het slachtoffer.

Oud artikel 380 §1, 4° Strafwetboek bevat het misdrijf bestaande in op welke wijze dan ook, de ontucht of prostitutie van een ander te exploiteren waarbij "exploitatie" impliceert dat er sprake dient te zijn van misbruik. Het is hierbij niet vereist dat de dader geheel of ten dele leeft op kosten van wie hij de prostitutie exploiteert (zie ook Antwerpen 2 juni 2004, *NJW* 2004, 1386).

Dit misdrijf kan erin bestaan om rechtstreeks of onrechtstreeks uit de prostitutie of ontucht van een ander financiële voordelen te halen en er een bron van inkomsten van te maken.

Waar eerste en tweede beklaagden verzoeken om de herkwalificatie van tenlastelegging B naar oud artikel 379 kunnen zij niet gevolgd worden. Uit de feitelijke constellatie blijkt duidelijk dat zij niet alleen de prostitutie vergemakkelijkt hebben, maar de prostitutie volledig organiseerden en ook de inkomsten genoten zoals bij elke beklaagde verder gespecifieerd.

2.2.1 Ten aanzien van de eerste beklaagde, T.A.

De feiten onder de tenlasteleggingen B.1 en B.2 komen gelet op de stukken van het strafdossier naar genoegen van recht bewezen voor in hoofde van de eerste beklaagde.

Er kan daar bij verwezen worden naar de geloofwaardige verklaringen van L.R. en G.G. waaruit onder andere blijkt dat L.R. en G.G. zich dienden te prostitueren en waarbij de ontvangen inkomsten onrechtstreeks terecht kwamen bij eerste beklaagde. De rechtbank verwijst daarbij in het bijzonder naar de vertaling van een whatsappgesprek tussen eerste en tweede beklaagde van 26 mei 2020 aangetroffen bij de uitlezing van de iPhone van tweede beklaagde waarbij eerste en tweede beklaagde ruzie hebben en tweede beklaagde aangeeft zich niet meer te willen prostitueren en waarbij eerste beklaagde letterlijk stelt dat hij tweede beklaagde gespaard heeft om niet te hoeven werken wanneer er andere meisjes waren (zie navolgend proces-verbaal 508985/2022). Uit de gesprekken blijkt dat de inkomsten uit de prostitutie noodzakelijk zijn voor de levensstijl van eerste beklaagde en dat hij instructies geeft aan tweede beklaagde om de prostitutie te organiseren.

2.2.2 Ten aanzien van de tweede beklaagde, T.E.

De feiten onder de tenlasteleggingen B.1 en B.2 komen gelet op de stukken van het strafdossier naar genoegen van recht bewezen voor in hoofde van de tweede beklaagde.

Er kan daar bij verwezen worden naar de geloofwaardige verklaringen van L.R. en G.G. waaruit onder andere blijkt dat L.R. en G.G. zich dienden te prostitueren en waarbij de ontvangen inkomsten afgegeven werden aan tweede beklaagde. Tweede beklaagde organiseerde de prostitutie in opdracht van eerste beklaagde. Dit blijkt des te meer daar L.R. geen woord Engels sprak en de advertenties op de website redlights in het Engels beschreven staan, de vaststellingen dat kamer 22 werd geboekt door tweede beklaagde met het e-mailadres (...); de uitlezing van de iPhone van tweede beklaagde waarbij de politiediensten 5 accounts aantreffen die gelinkt zijn aan de website redlights waaronder "(...)" en "(...)". De 5 verschillende accounts hebben allemaal hetzelfde wachtwoord; een advertentie waarin tweede beklaagde adverteert wordt gelinkt aan het e-mailadres (...), e-mailadres waarmee ook advertenties werden aangemaakt voor L.R. (zie navolgend proces-verbaal 508363/2022); de advertentie werd de eerste keer geactiveerd op 27 januari 2022. De activaties van de advertenties vonden plaats met credits. Voor de betalingen van de credits werden de namen "V.E." (T.E.) en "P.E." (T.E.) opgegeven tijdens de online betaling (zie bijlage 1 aan proces-verbaal 506344/2022). Tenslotte blijkt uit de uitlezing van de iPhone van tweede beklaagde in whatsappgesprekken tussen tweede en eerste beklaagde dat tweede beklaagde de inhoud van de advertentie betreffende L.R. doorstuurt aan eerste beklaagde.

2.2.3 Ten aanzien van de derde beklaagde, D.R.

De feiten onder de tenlastelegging B.1 komen gelet op de stukken van het strafdossier naar genoegen van recht bewezen voor in hoofde van de derde beklaagde.

De rechtbank merkt op dat derde beklaagde vervolgd wordt als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek voor de onder B.1 omschreven feiten.

Het ophalen van het geld voortkomend uit de prostitutie van L.R. en het in bewaring nemen voor eerste beklaagde en het bezorgen van paysafetickets zijn handelingen zoals voorzien in artikel 66 van het Strafwetboek.

Uit de vaststelling dat derde beklaagde wist dat eerste en tweede beklaagde niet in België waren toen hij het geld voor hen ging ophalen en in bewaring nam en de vaststelling dat derde beklaagde de afkomst van het geld kende, kan de rechtbank niet anders dan vaststellen dat het vereiste deelnemingsopzet aanwezig was in hoofde van derde beklaagde.

Er kan daar bij verwezen worden naar:

- de verklaring van derde beklaagde op 10 november 2022 waarbij hij verklaart dat hij een paar keer het geld heeft opgehaald wanneer eerste en tweede beklaagde in Roemenië zaten. De politie confronteert derde beklaagde met de bedragen genoemd in de whatsappconversatie in de periode van 23 april 2022 tot 13 mei 2022 waarbij hij bijna dagelijks bepaalde bedragen doorstuurt naar tweede beklaagde gaande van 50 tot meer dan 5000 euro en derde beklaagde erkent dat de inkomsten afkomstig zijn van de meisjes en dat hij dit geld opgehaald heeft in opdracht van tweede beklaagde.
- de uitlezing van de iPhone van tweede beklaagde waarbij whatsappgesprekken tussen tweede en derde beklaagde onder andere als volgt vertaald konden worden: derde beklaagde spreekt tweede beklaagde aan met "bazin", tweede beklaagde bespreekt het posten van advertenties met derde beklaagde en heeft het over de inkomsten van de andere meisjes; derde beklaagde zorgt voor zaken die de meisjes nodig hebben, tweede beklaagde geeft derde beklaagde de opdracht om achter het geld te gaan waarbij derde beklaagde vertelt dat hij om de twee dagen zal gaan, maar waarbij tweede beklaagde niet akkoord is. Derde beklaagde stuurt foto's door van paysafebiljetten aan tweede beklaagde. Derde beklaagde maakt op 13 mei 2022 een foto over aan tweede beklaagde met daarop bedragen vermeld, een verwijzing naar paysafe, de naam "D.", data en tijdstippen (zie navolgend proces-verbaal 508706/2022);
- het telefonie-onderzoek waaruit blijkt dat eerste beklaagde en derde beklaagde op zeer regelmatige basis contact hebben. In de periode 1 januari 2022 – 19 mei 2022 waren er 331 communicaties.

Inzake de feiten omschreven onder de tenlastelegging B.2 moet de rechtbank vaststellen dat er – anders dan bij de tenlastelegging B.1 – geen verklaring is van het slachtoffer G.G. die er op wijst dat derde beklaagde de gelden komt ophalen. Verder stelt de rechtbank vast dat in de whatsappcommunicaties er pas vanaf 6 april 2022 sprake is van conversaties die wijzen op de betrokkenheid van derde beklaagde bij de exploitatie van de prostitutie. De tenlasteleggingsperiode voor de tenlastelegging B.2 eindigt op 5 april 2022. Op 6 april 2022 vluchtte G.G. weg.

De feiten onder de tenlastelegging B.2 komen zodoende niet afdoende bewezen voor in hoofde van de derde beklaagde, hij dient uit dien hoofde te worden vrijgesproken zonder kosten.

Voor wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd tegen een meerderjarige in een kwetsbare toestand wordt voor zoveel als nodig voor alle drie de beklaagden verwezen naar de uiteenzetting inzake dezelfde verzwarende omstandigheid bij de tenlasteleggingen A.1 en A.2.

Derde beklaagde, die bovendien zelf de Roemeense nationaliteit bezit, kon niet anders dan op de hoogte te zijn geweest dat L.R. de Nederlandse noch de Engels taal machtig was en in een vreemd land vertoefde alwaar zij als prostituee werkte.

3. De bestraffing

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de preventie. De op te leggen straf moet van die aard zijn beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wet.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

De voor elke beklaagde bewezen misdrijven vertonen bijzondere ernst.

Mensenhandel is een ernstige vorm van georganiseerde criminaliteit die veel individuele schade veroorzaakt en die ook maatschappelijk een hoge kostprijs teweegbrengt. De noodzakelijke maatschappelijke strafrechtelijke reactie hierop vertaalde de wetgever in strenge maximumstraffen.

3.1 Ten aanzien van de eerste beklaagde T.A.

Eerste beklaagde is een man, geboren in (...). Hij heeft de Roemeense nationaliteit. Zijn strafregister bevat een gerechtelijke veroordeling inzake verboden wapens.

De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1 en B.2 zijn met elkaar verbonden door eenheid van misdadig opzet, zodat overeenkomstig artikel 65 lid 1 Strafwetboek slechts één straf wordt opgelegd, namelijk de zwaarste.

De eerste beklaagde onderging voorhechtenis van 12 juli 2022 tot heden.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank rekening met:

- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;
- de manifeste afwezigheid in hoofde van de eerste beklaagde van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans fysieke integriteit in het bijzonder;
- de primaire en niets ontziende geldzucht waaruit eerste beklaagde handelde. Hij had geen oog voor de psychische en fysieke destructie die dergelijke feiten bij de slachtoffers tot gevolg hebben;
- het gunstig strafverleden van de eerste beklaagde die tot heden nog niet werd veroordeeld wegens gelijkaardige feiten;
- zijn rol en aandeel in de feiten.

Een effectieve gevangenisstraf en een effectieve geldboete zoals hierna bepaald, moeten de eerste beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

De geldboete dient vermenigvuldigd te worden met het aantal slachtoffers, in casu twee slachtoffers.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van eerste beklaagde om een straf op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging gezien de rechtbank eerste beklaagde tot een hoofdvrijheidsstraf van meer dan vijf jaar gevangenis veroordeelt.

Eerste beklaagde dient bij toepassing van artikel 433*novies* § 1 Strafwetboek tevens te worden ontzet uit de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid Strafwetboek en dit gedurende een termijn zoals hierna bepaald.

Verbeurdverklaring voertuig

In de dagvaarding vordert het openbaar ministerie de verbeurdverklaring van het voertuig (...) overeenkomstig de artikelen 42 en 43 Strafwetboek en artikel 77*sexies* van de Vreemdelingenwet.

Ter zitting verduidelijkt het openbaar ministerie dat de verwijzing naar artikel 77*sexies* van de Vreemdelingenwet een materiële misslag betreft.

Uit het strafdossier kan niet afdoende besloten worden dat de feiten gepleegd werden met het voertuig (...). De slachtoffers spreken over een minibus of de (...) van tweede beklaagde. Evenmin kan met zekerheid gesteld worden dat het voertuig (...) in de plaats gesteld werd van enig vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf werd verkregen.

De vordering tot verbeurdverklaring van het voertuig (...) wordt afgewezen als ongegrond.

Verbeurdverklaring vermogensvoordeel

Het openbaar ministerie vordert bij toepassing van de artikelen 42,3°, 43*bis* en 43*quater* Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 59.000 euro lastens de eerste beklaagde, zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgde misdrijven, zijnde:

- hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen;
- hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld;
- hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen;

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (equivalent).

De berekening van de vermogensvoordelen door de verbalisanten betreft geenszins een overschatting. Het weerhouden bedrag werd berekend aan de hand van de verklaringen van L.R. en G.G., de aangetroffen advertenties en de aangetroffen whatsappconversaties bij de uitlezing van de iPhone van tweede beklaagde.

Bij de begroting van de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen zoals bepaald in art. 42,3° Strafwetboek, dient de rechter geen aftrek te doen van de kosten die verbonden zijn aan het plegen van het misdrijf, noch van de aankoopprijs van de goederen die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt, ongeacht of die goederen al dan niet wettelijk zijn verkregen of in bezit zijn van de eerste beklaagde (zie bv. Cass. 14 oktober 2014, P.13.1970.N).

Het vermogensvoordeel in de zin van art. 42,3° Strafwetboek is aldus niet gelijk te stellen met de nettowinst die de eerste beklaagde *in concreto* heeft verkregen als rechtstreeks gevolg van het gepleegde misdrijf.

Teneinde de financiële toestand van de eerste beklaagde niet blijvend te hypothekeren en om hem aldus geen onredelijk zware straf op te leggen, kan het door het openbaar ministerie gevorderd bedrag overeenkomstig artikel 43*bis* lid 7 Strafwetboek gematigd worden naar een bedrag van 30.000 euro - waarvan 2.175 euro inbeslaggenomen werd en geblokkeerd staat op de rekening van het COIV - dat verbeurd verklaard wordt in het vermogen van de eerste beklaagde.

Gelet op de juridische tweedelijnsbijstand die eerste beklaagde zou genieten gelet op zijn detentie, wordt hem geen bijdrage aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand opgelegd.

3.2 Ten aanzien van de tweede beklaagde T.E.

Tweede beklaagde is een vrouw, geboren in (...). Haar strafregister is blanco.

De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1 en B.2 zijn met elkaar verbonden door eenheid van misdadig opzet, zodat overeenkomstig artikel 65 lid 1 Strafwetboek slechts één straf wordt opgelegd, namelijk de zwaarste.

De tweede beklaagde onderging voorhechtenis van 12 juli 2022 tot heden.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank rekening met:

- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;
- de manifeste afwezigheid in hoofde van de tweede beklaagde van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans fysieke integriteit in het bijzonder;
- de primaire en niets ontziende geldzucht waaruit tweede beklaagde handelde. Zij had geen oog voor de psychische en fysieke destructie die dergelijke feiten bij de slachtoffers tot gevolg hebben;
- het blanco strafverleden van de tweede beklaagde;
- haar rol en aandeel in de feiten.

Een gevangenisstraf en een geldboete deels met uitstel zoals hierna bepaald, moeten de tweede beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en haar ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

De geldboete dient vermenigvuldigd te worden met het aantal slachtoffers, in casu twee slachtoffers.

Tweede beklaagde werd nooit eerder veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en de weerhouden straf gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven. Zij verkeert bijgevolg in de wettelijke voorwaarden voor het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf.

Tweede beklaagde dient bij toepassing van artikel 433*novies* § 1 Strafwetboek tevens te worden ontzet uit de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid Strafwetboek en dit gedurende een termijn zoals hierna bepaald.

Verbeurdverklaring voertuig

In de dagvaarding vordert het openbaar ministerie de verbeurdverklaring van het voertuig (...) overeenkomstig de artikelen 42 en 43 Strafwetboek en artikel 77*sexies* van de Vreemdelingenwet.

Ter zitting verduidelijkt het openbaar ministerie dat de verwijzing naar artikel 77*sexies* van de Vreemdelingenwet een materiële misslag betreft.

Het voertuig (...) blijkt ingeschreven te zijn op naam van tweede beklaagde (zie navolgend proces-verbaal 505020/2022).

De rechtbank stelt vast dat het voertuig (...) door tweede beklaagde gebruikt werd voor het plegen van de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1 en B.2 en aldus gediend heeft tot het plegen van de misdrijven. Het voertuig (...) wordt verbeurdverklaard overeenkomstig de artikelen 42 en 43 Strafwetboek.

Verbeurdverklaring vermogensvoordeel

Het openbaar ministerie vordert bij toepassing van de artikelen 42,3°, 43*bis* en 43*quater* Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 39.333 euro lastens de tweede beklaagde, zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgde misdrijven, zijnde:

- hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen;
- hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld;
- hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen;

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (equivalent).

De berekening van de vermogensvoordelen door de verbalisanten betreft geenszins een overschatting. Het weerhouden bedrag werd berekend aan de hand van de verklaringen van L.R. en G.G., de aangetroffen advertenties en de aangetroffen whatsappconversaties bij de uitlezing van de iPhone van tweede beklaagde.

Bij de begroting van de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen zoals bepaald in art. 42,3° Strafwetboek, dient de rechter geen aftrek te doen van de kosten die verbonden zijn aan het plegen van het misdrijf, noch van de aankoopprijs van de goederen die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt, ongeacht of die goederen al dan niet wettelijk zijn verkregen of in bezit zijn van de tweede beklaagde (zie bv. Cass. 14 oktober 2014, P.13.1970.N).

Het vermogensvoordeel in de zin van art. 42,3° Strafwetboek is aldus niet gelijk te stellen met de nettowinst die de tweede beklaagde *in concreto* heeft verkregen als rechtstreeks gevolg van het gepleegde misdrijf.

Teneinde de financiële toestand van de tweede beklaagde niet blijvend te hypothekeren en om hem aldus geen onredelijk zware straf op te leggen, kan het door het openbaar ministerie gevorderd bedrag overeenkomstig artikel 43*bis* lid 7 Strafwetboek gematigd worden naar een bedrag van 20.000 euro dat verbeurd verklaard wordt in het vermogen van de tweede beklaagde.

Gelet op de juridische tweedelijnsbijstand die tweede beklaagde zou genieten gelet op haar detentie, wordt haar geen bijdrage aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand opgelegd.

3.3 Ten aanzien van de derde beklaagde D.R.

Derde beklaagde is een man, geboren in (...) met de Roemeense nationaliteit. Zijn strafregister is blanco.

Ter zitting van 12 april 2023, verzocht de derde beklaagde om hem de gunst van de opschorting van de uitspraak te verlenen, waaromtrent het openbaar ministerie een ongunstig advies verleende.

De gunst van de opschorting van de uitspraak wordt niet verleend, nu er geen redenen zijn om aan te nemen dat een bestraffing disproportionele gevolgen zal teweegbrengen voor de reclassering van de derde beklaagde in acht genomen de ernst van de feiten, de persoonlijkheid en verbeteringsinzichten van de derde beklaagde. Bovendien heeft de hierna bepaalde straf een meer ontradende uitwerking om de derde beklaagde ervan te weerhouden in de toekomst nieuwe misdrijven te plegen.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank rekening met:
- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;
- de manifeste afwezigheid in hoofde van de derde beklaagde van eerbied voor sociale, morele en economische waarden;
- het blanco strafverleden van de derde beklaagde;
- zijn rol en aandeel in de feiten.

Een gevangenisstraf en een geldboete, waarvan de gevangenisstraf met uitstel van tenuitvoerlegging zoals hierna bepaald, moeten de derde beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

De geldboete dient vermenigvuldigd te worden met het aantal slachtoffers, doch in casu is er slechts een slachtoffer.

Derde beklaagde werd nooit eerder veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en de weerhouden straf gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven. Hij verkeert bijgevolg in de wettelijke voorwaarden voor het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf.

Derde beklaagde dient bij toepassing van oud artikel 382 Strafwetboek tevens te worden ontzet uit de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid Strafwetboek en dit gedurende een termijn zoals hierna bepaald.

Bijzondere verbeurdverklaring

Het openbaar ministerie vordert bij toepassing van de artikelen 42,3°, 43*bis* en 43*quater* Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 19.667 euro lastens de derde beklaagde, zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgde misdrijven, zijnde:
- hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen;
- hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld;
- hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen;

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (equivalent).

Het openbaar ministerie begrootte de vordering aan de hand van de verklaringen van L.R. en G.G., de aangetroffen advertenties en aan de hand van de whatsappconversaties tussen tweede beklaagde en derde beklaagde.

Gelet op de vrijspraak voor de tenlasteleggingen A.1, A.2 en B.2 dient het door het openbaar ministerie weerhouden bedrag herleid te worden in verhouding tot de bewezen feiten onder de tenlastelegging B.1 en tot diens concrete rol. Uit de whatsappconversaties blijkt duidelijk dat derde beklaagde handelde in opdracht van eerste en tweede beklaagden. De stelling dat derde beklaagde deze feiten volledig belangeloos pleegde overtuigt de rechtbank niet. Voor niets gaat de zon op. Bovendien verklaart derde beklaagde zelf dat eerste en tweede beklaagde schulden bij hem hadden die vereffend dienden te worden.

Bij de begroting van de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen zoals bepaald in art. 42,3° Strafwetboek, dient de rechter geen aftrek te doen van de kosten die verbonden zijn aan het plegen van het misdrijf, noch van de aankoopprijs van de goederen die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt, ongeacht of die goederen al dan niet wettelijk zijn verkregen of in bezit zijn van de beklaagde (zie bv. Cass. 14 oktober 2014, P.13.1970.N).

Het vermogensvoordeel in de zin van art. 42,3° Strafwetboek is aldus niet gelijk te stellen met de nettowinst die de beklaagde *in concreto* heeft verkregen als rechtstreeks gevolg van het gepleegde misdrijf.

Teneinde de financiële toestand van de derde beklaagde niet blijvend te hypothekeren en om hem aldus geen onredelijk zware straf op te leggen, kan het door het openbaar ministerie gevorderd bedrag overeenkomstig art. 43*bis* lid 7 Strafwetboek gematigd worden naar een bedrag van 5.000 euro dat verbeurd verklaard wordt in het vermogen van de derde beklaagde.

OP BURGERLIJK GEBIED

De vorderingen van de burgerlijke partijen zijn regelmatig naar vorm en tijd en ontvankelijk.

Zij komen gegrond voor in de mate zoals hierna bepaald.

1. <u>De burgerlijke partij Payoke vzw</u>

Artikel 3 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering bepaalt: "de rechtsvordering tot herstel van de schade, door een misdrijf veroorzaakt, behoort aan hen die de schade hebben geleden".

Gelet op artikel 11 § 5 van de wet van 13 april 1995 houdende de bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en kinderpornografie kunnen de door de Koning daartoe erkende verenigingen en de instellingen van openbaar nut in rechte optreden in alle rechtsgeschillen waartoe de toepassing van deze wet aanleiding kan geven.

De burgerlijke partij Payoke vzw is een erkend centrum gespecialiseerd in de opvang van slachtoffers van mensenhandel en mensensmokkel, dat instond voor de opvang en de begeleiding van L.R..

De rechtbank stelt vast dat Payoke vzw schadevergoeding vordert voor de tenlasteleggingen A en B. Gezien het schade betreft volgend uit de opvang van L.R., meent de rechtbank dat Payoke vzw zijn schadevergoeding vordert vanuit de tenlasteleggingen A.1 en B.1. De overige tenlasteleggingen A.2 en B.2 hebben immers geen betrekking op L.R. als slachtoffer. De vordering wordt afgewezen als ongegrond in zoverre zij gesteund wordt op de tenlasteleggingen A.2 en B.2.

De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A.1 en B.1 staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schade die door deze burgerlijke partij onbetwistbaar werd geleden.

Payoke vzw vordert een schadevergoeding van 7.000 euro dit alles meer de gerechtelijke intresten lastens eerste, tweede en derde beklaagden solidair. Verder vordert Payoke vzw de verbeurd te verklaren goederen en sommen toe te wijzen aan Payoke vzw ten belope van de hierboven vermelde som en een rechtsplegingsvergoeding van 1.350 euro.

Het staat vast dat deze burgerlijke partij schade leed, doch derde beklaagde werd niet veroordeeld voor de tenlastelegging A.1 zodat de hoofdelijkheid tussen enerzijds eerste en tweede beklaagde en anderzijds derde beklaagde zoals omschreven in artikel 50 lid 1 Strafwetboek niet van toepassing is.

De eerste, tweede en derde beklaagde zijn in de hierna bepaalde mate aansprakelijk voor de geleden schade en zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De rechtbank stelt vast dat Payoke vzw geen enkel stuk neerlegt ter staving van haar vordering. Volgens de burgerlijke partij Payoke vzw is er sprake van een vermengde materiële en morele schade die ex aequo et bono moet bepaald worden op 7.000 euro.

De morele schade heeft deze burgerlijke partij niet toegelicht, noch werden hiervoor stavingsstukken neergelegd. Het bestaan van morele schade is niet aangetoond.

De rechtbank is van oordeel dat een zekere materiële schade is aangetoond gelet op het verblijf van L.R. bij Payoke vzw. Bij gebreke van gegevens die een precieze begroting toelaten, begroot de rechtbank deze schade naar redelijkheid en billijkheid op 5.500 euro.

Rekening houdend met de tenlasteleggingen waarvoor elke beklaagde werd veroordeeld en het respectievelijke aandeel van elke beklaagde in de lastens hen bewezen feiten, worden de eerste en de tweede beklaagde solidair veroordeeld tot elk 5/12e, hetzij elk 2.292 euro en de derde beklaagde tot 2/12e, hetzij 916 euro.

Artikel 43*bis* Strafwetboek bepaalt dat als de verbeurdverklaarde zaken aan de burgerlijke partij toebehoren, zij dan aan haar zullen worden teruggegeven. De verbeurdverklaarde zaken zullen haar eveneens worden toegewezen ingeval de strafrechter de verbeurdverklaring heeft uitgesproken omwille van de vaststelling dat zij goederen en waarden vormen die door de veroordeelde in de plaats zijn gesteld van de zaken die toebehoren aan de burgerlijke partij of omdat zij het equivalent vormen van zulke zaken.

Belangrijk hierbij is de eigendomsvoorwaarde die de wetgever heeft verbonden aan de teruggave of toewijzing van de verbeurdverklaarde zaken aan de burgerlijke partij. Gezien deze burgerlijke partij geen eigenaar was, wordt de vordering tot toewijzing aan deze burgerlijke partij afgewezen als ongegrond.

2. De burgerlijke partij L.R.

De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A.1 en B.1 staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schade die door deze burgerlijke partij onbetwistbaar werd geleden.

Het staat vast dat deze burgerlijke partij schade leed, doch derde beklaagde werd niet veroordeeld voor de tenlastelegging A.1 zodat de hoofdelijkheid tussen enerzijds eerste en tweede beklaagde en anderzijds derde beklaagde zoals omschreven in artikel 50 lid 1 Strafwetboek niet van toepassing is.

De eerste, tweede en derde beklaagde zijn in de hierna bepaalde mate aansprakelijk voor de geleden schade en zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De burgerlijke partij vordert een schadevergoeding van 123.175 euro, meer de vergoedende interesten op de materiële schade van 112.500 euro vanaf de gemiddelde datum van 20 maart 2022 en op de overige materiële schade van 3.175 euro en de morele schade van 7.500 euro vanaf datum vonnis. De burgerlijke partij vordert de verbeurd te verklaren goederen en sommen toe te wijzen aan de burgerlijke partij en vordert een rechtsplegingsvergoeding van 7.500 euro, zoals weergegeven in de neergelegde nota.

De vordering van deze burgerlijke partij kan als volgt begroot en toegekend worden:

1. Materiële schade – ontnomen inkomsten

De burgerlijke partij verwijst naar het strafdossier en meent gemiddelde inkomsten gehad te hebben van 7.500 euro, dit te vermenigvuldigen met 15 en aldus een bedrag te bekomen begroot op 112.500 euro.

Uit het strafdossier blijkt weliswaar dat eerste en tweede beklaagde instonden voor de kosten die gepaard gingen met de prostitutie-activiteiten (advertenties, lingerie, vervoer etc.), waardoor de door de burgerlijke partij berekende inkomsten de bruto-inkomsten betreffen en niet de netto-inkomsten.

Hoewel de rechtbank een beeld heeft van de ontnomen inkomsten, is het op basis van het strafdossier niet mogelijk om een exacte berekening te maken van de ontnomen netto-inkomsten van L.R.. De rechtbank begroot deze schadepost naar redelijkheid en billijkheid op 80.000 euro.

Er kunnen op dit bedrag vergoedende intresten worden toegekend aan de wettelijke intrestvoet vanaf 20 maart 2022.

Rekening houdend met de tenlasteleggingen waarvoor elke beklaagde werd veroordeeld en het respectievelijke aandeel van elke beklaagde in de lastens hen bewezen feiten, worden de eerste en de tweede beklaagde solidair veroordeeld tot elk 5/12e, hetzij elk 33.333 euro en de derde beklaagde tot 2/12e, hetzij 13.334 euro.

2. Medische kosten, tijdelijke ongeschiktheid

Uit het strafdossier blijkt dat L.R. ingevolge de feiten twee geslachtsziekten opliep, zijnde chlamydia en gonorroe. De rechtbank heeft echter het raden naar de kostprijs van de behandeling en de gevolgen van deze geslachtsziekten gezien er door de burgerlijke partij geen stukken dienaangaande werden neergelegd.

Dat L.R. op heden nog steeds psychologische begeleiding krijgt, is niet voor enige betwisting vatbaar. Echter stelt de rechtbank ook hier vast dat de burgerlijke partij geen enkel stuk neerlegt.

De rechtbank begroot deze schade naar redelijkheid en billijkheid op 1.000 euro.

Er kunnen op dit bedrag vergoedende intresten worden toegekend aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden.

3. Administratiekosten en achternageloop

Het bestaan van de administratiekosten – die zowel de loutere kosten (papier, elektriciteit,...), als de tijd die daaraan moet worden besteed, omvat – staat vast, maar kan redelijkerwijze niet door stukken worden bewezen. De rechtbank begroot deze naar redelijkheid en billijkheid en rekening houdend met de aanvraag van de nieuwe identiteitsdocumenten op 150 euro.

Er kunnen op dit bedrag vergoedende intresten worden toegekend aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden.

4. Morele schade

Het staat vast dat de burgerlijke partij morele schade leed door de feiten van de tenlasteleggingen.

De morele schade identificeert zich met de gevoelens van pijn, smart of enig ander moreel lijden (zie nuttig: Cass. 3 februari 1987, *Arr.Cass*. 1987, 724). De vergoeding uit dien hoofde is slechts een vorm van troost, een 'compensatie' die tot doel heeft de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen (zie nuttig: Cass. 10 oktober 1972, *Pas*. 1973, 147, noot; Cass. 3 februari 1987, *RGAR*, 1989, nr. 11572).

In de concrete omstandigheden begroot de rechtbank de vergoeding voor de morele schade in hoofde van de burgerlijke partij *ex aequo et bono* op een bedrag van 6.000 euro. Er kunnen op dit bedrag vergoedende intresten worden toegekend aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden.

Rekening houdend met de tenlasteleggingen waarvoor elke beklaagde werd veroordeeld en het respectievelijke aandeel van elke beklaagde in de lastens hen bewezen feiten, worden de eerste en de tweede beklaagde solidair veroordeeld tot elk 5/12^{e}, hetzij elk 2.979 euro en de derde beklaagde tot 2/12^{e}, hetzij 1.192 euro.

Artikel 43*bis* Strafwetboek bepaalt dat als de verbeurdverklaarde zaken aan de burgerlijke partij toebehoren, zij dan aan haar zullen worden teruggegeven. De verbeurdverklaarde zaken zullen haar eveneens worden toegewezen ingeval de strafrechter de verbeurdverklaring heeft uitgesproken omwille van de vaststelling dat zij goederen en waarden vormen die door de veroordeelde in de plaats zijn gesteld van de zaken die toebehoren aan de burgerlijke partij of omdat zij het equivalent vormen van zulke zaken.

Belangrijk hierbij is de eigendomsvoorwaarde die de wetgever heeft verbonden aan de teruggave of toewijzing van de verbeurdverklaarde zaken aan de burgerlijke partij.

Het verbeurdverklaarde voertuig (...), eigendom van tweede beklaagde, wordt verbeurd verklaard gezien dit voertuig gediend heeft tot het plegen van het misdrijf. Het is niet bewezen dat het voertuig werd aangekocht met gelden die toebehoorden aan deze burgerlijke partij, het voertuig was op geen enkele wijze eigendom van deze burgerlijke partij en kan bijgevolg niet worden toegewezen aan deze burgerlijke partij.

De verbeurdverklaarde sommen worden toegewezen aan de burgerlijke partij L.R. gezien de vermogensvoordelen voortkomen uit de prostitutie van L.R..

Overeenkomstig artikel 162*bis* Wetboek van Strafvordering – ingevoegd bij wet van 21 april 2007 – dient ieder veroordelend vonnis uitgesproken tegen een beklaagde deze eveneens te veroordelen tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek.

Artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 29 maart 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt evenwel dat "wanneer eenzelfde advocaat in eenzelfde gerechtelijke band verscheidene partijen bijstaat, de rechtsplegingsvergoeding onder hen verdeeld wordt."

Aldus kan slechts één rechtsplegingsvergoeding worden toegekend aan de burgerlijke partijen samen, bepaald in functie van het toegekend bedrag gelet op de onderscheiden gerechtelijke banden.

Gelet op de detentie van de eerste en de tweede beklaagden wordt de rechtsplegingsvergoeding voor elk begroot op 1.500 euro, zijnde het minimumbedrag.

De rechtsplegingsvergoeding verschuldigd door de derde beklaagde wordt begroot op 1.650 euro, zijnde het basisbedrag.

3. De eventuele overige burgerlijke belangen

De eventuele overige burgerlijke belangen worden overeenkomstig artikel 4 van de Wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering ambtshalve aangehouden.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:
artikelen 2, 40, 42, 43, 65 lid 1, 66, 100, 433quater/1, 433quater/4, 433quater/6 lid 1 en 3, 433quater/8, 433quinquies §§ 1, 1°, 2 en 4, 433septies lid 1, 2° en 2 , 433septies lid 1, 3° en 2, 433septies lid 1, 6° en 2, 433septies lid 1, 7° en 2 en 433novies §§ 1 en 5 van het strafwetboek;
artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;
artikel 367 van het wetboek van strafvordering;
artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 130, 162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195, 227 en 282 van het wetboek van strafvordering;
artikel 2 van de wet van 04.10.1867, gewijzigd bij het enig artikel van de wet van 06.02.1985;
artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964;
alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde wetsartikelen.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **T.A.**, **T.E.** en **D.R.**,

Op strafgebied

Verbetert de dagvaarding zoals voormeld.

Ten aanzien van **T.A.**, eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, B1 en B2 bewezen.

Veroordeelt T.A. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, B1 en B2:

tot een effectieve **gevangenisstraf** van **6 jaar** en tot een effectieve geldboete van **1000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op **8000,00 EUR**.

Bij toepassing van artikel 433septies Sw., is de geldboete van 2 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen en gebracht op 16000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzet beklaagde voor een termijn van **5 jaar** uit de rechten overeenkomstig artikel 433*novies* §1 Strafwetboek uit alle rechten voorzien in artikel 31 eerste lid Strafwetboek:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van eerste beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van 30000,00 EUR.

Zegt voor recht dat ten aanzien van het bedrag van 30000,00 EUR, verbeurd verklaard conform art. 43bis Sw., de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van 2175,00 EUR kunnen toegerekend worden.

Wijst de vordering tot verbeurdverklaring van het voertuig (...) met nummerplaat (...) af als ongegrond en beveelt de teruggave aan de eerste beklaagde.

Veroordeelt T.A. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 5/12 x 1259,05 = 524,60 EUR

<u>Ten aanzien van **T.E.**, tweede beklaagde</u>

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, B1 en B2 bewezen.

Veroordeelt T.E. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, B1 en B2:

tot een **gevangenisstraf** van **50 maanden** en tot een geldboete van **1000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op **8000,00 EUR**.

Bij toepassing van artikel 433septies Sw., is de geldboete van 2 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen en gebracht op 16000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft deze gevangenisstraf voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 12 maanden en wat betreft deze geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **900,00 EUR**.

Ontzet beklaagde voor een termijn van **5 jaar** uit de rechten overeenkomstig artikel 433*novies* Strafwetboek uit alle rechten voorzien in artikel 31 eerste lid Strafwetboek:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art.43 en art. 43bis Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van tweede beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van 20000,00 EUR.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 1° en 43 Sw., eigendom van beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten: (...) met nummerplaat (...).

Veroordeelt T.E. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 5/12 x 1259,05 = 524,60 EUR

<u>Ten aanzien van **D.R.**, derde beklaagde</u>

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A.1, A.2 en B.2 niet bewezen in hoofde van de derde beklaagde en spreekt hem daarvoor vrij en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Verklaart de feiten van de tenlastelegging B1 bewezen.

Veroordeelt D.R. voor de tenlastelegging B1:

tot een **gevangenisstraf** van **8 maanden** en tot een geldboete van **500,00 EUR**, verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op **4000,00 EUR**.

Bij toepassing van oud artikel 380 § 7 Sw., is de geldboete van 1 maal 500,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen en gebracht op 4000,00EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 3 jaar vanaf heden wat betreft deze gevangenisstraf.

Ontzet beklaagde voor een termijn van **5 jaar** uit de rechten overeenkomstig oud artikel 382 Strafwetboek **ontzet** uit alle rechten voorzien in artikel 31 eerste lid Strafwetboek:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art.43 en art. 43bis Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van derde beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van 5000,00 EUR.

Veroordeelt D.R. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 2/12 x 1259,05 = 209,84 EUR

Overtuigingsstukken:

OS BADW6730, BADW6744, BADW6745, BADW6746, BADW6751 (telefoontoestellen): Na vooraf datavrij te zijn gemaakt, beveelt de verbeurdverklaring gezien het zaken betreft die het voorwerp van de bewezen verklaarde feiten uitmaken of die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van ditzelfde misdrijf, zaken eigendom van de veroordeelden (art. 42, 1° en art. 43 Strafwetboek).

OS BADW6752 (audiovisueel verhoor), **BADW6753** (cd-rom), **BADW6747** (cd-rom): beveelt de opheffing van het beslag en stelt de voorwerpen ter beschikking van de procureur des Konings teneinde te handelen als naar recht.

Voertuig (...): beveelt de opheffing van het beslag en de teruggave aan eerste beklaagde.

Op burgerlijk gebied

1. Payoke vzw

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij Payoke vzw ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt T.A. en T.E. dienvolgens solidair om aan voormelde burgerlijke partij te betalen: de som van 4.584,00 euro, hetzij elk 2.292,00 euro, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering.

Veroordeelt D.R. dienvolgens om aan voormelde burgerlijke partij te betalen: de som van 916,00 euro, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

2. L.R.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij L.R. ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt T.A. en T.E. dienvolgens solidair om aan voormelde burgerlijke partij te betalen:

- de som van 66.666,00 euro, hetzij elk 33.333,00 euro, meer de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 20 maart 2022 tot en met de dag voorafgaand aan onderhavig vonnis, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering.
- de som van 5.958,00 euro, hetzij elk 2.979,00 euro, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering.

Veroordeelt D.R. dienvolgens om aan voormelde burgerlijke partij te betalen:

- de som van 13.334,00 euro, meer de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 20 maart 2022 tot en met de dag voorafgaand aan onderhavig vonnis, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering;
- de som van 1.192,00 euro, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering.

Bepaalt dat de verbeurdverklaarde sommen worden toegewezen aan de burgerlijke partij L.R..

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde solidair om aan de burgerlijke partijen Payoke vzw en L.R. als rechtsplegingsvergoeding de som van 1.500,00 euro te betalen.

Veroordeelt derde beklaagde om aan de burgerlijke partijen Payoke vzw en L.R. als rechtsplegingsvergoeding 1.650,00 euro te betalen.

Houdt ambtshalve de eventuele overige burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv. (zoals laatst gewijzigd bij wet van 08.06.2017 – *BS* 21.06.2017).

***

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 10 mei 2023 door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, zeventiende kamer, samengesteld uit:

W.S., alleenrechtsprekend rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge;

In aanwezigheid van D.F., substituut procureur des Konings West-Vlaanderen;

Met bijstand van waarnemend griffier-hoofd van dienst, M.K.;